

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان موفقیت و کارایی شهرهای جدید و بررسی چالش ها و مشکلات آنها (مطالعه موردی: شهر جدید صدرا)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

گیتهی حقانی - دانشجوی کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین، ایران

محمدرضا بزرگر - استادیار گروه شهرسازی و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها نظامهای پویایی هستند که در طول زمان به صورت مستمر تغییر شکل و عملکرد می دهند. گسترش روز افزون و افزایش تعداد شهرها و تغییرات کمی و کیفی آنها تحت تأثیر عوامل مختلفی نظیر صنعتی شدن، مهاجرت روستائیان به شهرها در اثر وقوع اصلاحات اراضی، خشکسالی های پی در پی، جاذبه های فریبنده شهری و عوامل دفع کننده در روستاها بوده است. نتیجه چنین امری موجب پیدایش کلان شهرهایی نظیر تهران، شیراز، اصفهان، تبریز و مشهد گردیده است. این در حالیست که به دنبال پیدایش مسائل اقتصادی و اجتماعی و زیست محیطی در کلان شهرها و در نتیجه افت کیفیت زندگی در آنها به دلیل تراکم بیش از حد جمعیت و فعالیت، راهبرد احداث شهرهای جدید با هدف تمرکززدایی از مادرشهرها انتخاب شد. به منظور دستیابی به این هدف، پیش بینی هایی برای این شهرها در دوره های زمانی معین، عمدتاً در زمینه جذب جمعیت و اشتغال، به عمل آمد. هنگامیکه صحبت از شهر جدید می شود ذهن انسان سریعاً به سمت آرمان شهرها و تجمیع ایده آل ها در این شهرها سوق پیدا می کند. شهرهایی که به لحاظ طراحی، سخت و اجرا الگو هستند و با تفکرات بدیع شهرسازی همراه اند. و یک شهروند در این شهرها بدون دغدغه خاطر در فضاهای امن همراه با امکانات رفاهی، مراکز محلات پایدار، کانون های قوی اجتماعی با آرامشی که در نگرش این شهرها می باشد زندگی می کند. سوالی که در اینجا مطرح می شود این است که آیا شهرهای جدید ایران این چنینی هستند؟ بنابراین این مقاله بر آن است تا با بررسی سیر تحولات شهرهای جدید، به بررسی اهداف و دلایل عدم موفقیت این شهرها پرداخته و سپس به طور خاص به شهر جدید صدرا به عنوان نمونه مورد نظر بپردازد.

کلمات کلیدی:

شهر جدید صدرا، موفقیت و کارایی، چالشها و مشکلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266942>

